

Prekenverkstedet



Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

7.søndag i treenighetstiden – 23.juli 2017

Prekentekest: Luk 15,1-10

Lesetekst I: 1 Mos 16,1-13 (Du er En Gud som ser)

Lesetekst II: 1 Joh 4,7-10 (Gud er kjærlighet)

Å bli funnet - å bli sett - å lete

Denne søndagen velger jeg å la de tre tekstene klinge sammen. Da framstår det et klart tema: Tekstene som møter oss gir oss flere fortellinger og møter mellom med mennesker og Gud.

1: Du er en Gud som så

Teksten fra 1.Mosebok er en sterk tekst om Hagar. Hagar har en krevende livssituasjon og kjenner på ensomhet, utkastelse og forakt for seg selv og andre. Hun flykter ut i ørkenen og gjemmer seg for alt og alle. Det er en Herrens engel som møter henne ved en brønn. Hun blir tiltalt med navn og funnet igjen. Hun har rømt bort fra alt som er vondt og vil være i fred. Men hun blir oppsøkt og funnet. Gud er en Gud som oppsøker og finner mennesker igjen.

Hagars respons var ikke at hun *ikke* ville bli funnet, men hun opplevde å bli sett, tiltalt med navn og ikke minst gitt anerkjennelse. *Stor vil jeg gjøre din ætt, så stor at den ikke kan telles.*

Nei, Hagars respons er: Har jeg virkelig sett ham som ser meg? Hun oppkaller brønnen hvor møtet med Gud skjer: *Brønnen til den levende som ser meg.*

Hagar ble regnet som en utenforstående i sitt samfunn. Hun var en trellekvinne. Hun tas inn i varmen hos Gud. Hun gis verdi og løftes opp. For Gud gjør ingen forskjell på folk.

2: Du er en Gud som ser oss

Du er en Gud som ser oss. Dette er vitnesbyrdet til Hagar i det gamle testamentet - for mange tusen år siden.

Som misjonær i Japan fikk jeg oppleve mennesker som kom med det samme vitnesbyrdet. Det var en annerledes Gud enn de hadde opplevd før. Ei jente sa følgende: Tenk at det finnes en Gud som har fredstanker for akkurat meg.

I dagens to lignelser er det to mennesker som leter etter noe verdifullt for dem. De gir seg ikke før de finner det. Men lignelsen slutter ikke der. De inviterer til fest, slik at venner og naboer kan komme og glede seg med dem. De vil markere det store at de har funnet igjen noe som var så verdifullt for dem.

- Hva her verdi for oss?

De gir seg ikke før de finner sauene og mynten. En sau og en mynt hadde stor verdi for dem.

Hva er det som har stor verdi for oss? Hva er det vi leter etter? Vi er nok mange som har lelt etter lommeboka. Den har kanskje ikke så høy verdi, men er veldig praktisk for å leve.

Vennskap, fellesskap, familie er noe som er viktig for oss alle. Det å holde kontakten med de som betyr mye for en selv er en viktig verdi for mange. Noen ganger oppsøker vi kanskje gamle venner for å gjenoppta gamle vennskap. De fleste av oss har nok lelt etter noen som har blitt borte. Når noen blir borte, blir vi reddet og ønsker å finne dem igjen så fort som mulig.

Gleden ved gjenforeningen er stor. Bekymring blir byttet ut med glede. Vi kan kjenne oss igjen i

ordene til sauebonden og kvinnen: Gled deg med oss, vi har funnet det vi har lett etter.

- Vi får tro på en Gud som leter og som ser

Profeten Jeremia får denne hilsen:

«Før jeg formet deg i mors liv, kjente jeg deg, før du ble født, helliget jeg deg; til profet for folkeslagene satte jeg deg.» Jeremia opplevde seg sett og kalt av Gud.

Vi får tro på en Gud som leter og som er en Gud som ser: Allerede i dåpen ble vi sett av Gud. Vi ble tegnet med korsets tegn. Vi ble hans barn. Korstegnet står der i alle slags dager og viskes ikke bort. Korstegnet sier: Du er min og jeg døde for deg.

Misjon er å fortelle om en oppsøkende Gud og en Gud som elsker hver enkelt. Gud er en Gud som ser like til verdens ende. Gud ønsker *mer enn å se* mennesker, han ønsker en *tett relasjon* i alle slags dager og gjennom hele livet. Vi får tro på en Gud som er oppsøkende, en som leter, en som ikke gir opp. For vi er det mest verdifulle han har skapt.

Som kristne kan vi si som Hagar: Du er en Gud som ser meg! Det er noe stort å glede seg over.

3: Lær oss å se andre

Misjon er å gi videre det vi selv har fått. Vi har som motto i LMF: *Med kunnskap om Jesus til hele verden*. I LMF (<http://www.lmisj.no/>) handler det om omsorg for hverandre og våre utsendinger, det handler om forbønn for arbeid og mennesker i Norge og i andre land. Det handler om å gi videre noe av det vi har.

Men det er mer enn det. Mange invitere også hjem noen de ikke kjenner så godt. Kanskje har en blitt kjent på bussen eller på et møte. Hva med å invitere inn vårt hverdagsliv, med smuler på gulvet og uvaskede vinduer og ikke alltid til finstua. En familie bestemte seg for å invitere naboene inn til te og knekkebrød. Så enkelt at det var mulig å gjennomføre uten stress. For det viktigste var samtalen og muligheten til å bli kjent.

Jesus opplever murring når han er sammen med 'hvem som helst'. Mange ønsket å begrense hvem som skulle ha kontakt med ham. Men Jesus hadde ikke slike grenser. Han var sammen med de han selv ville. Å spise med noen var en symboltung handling i den tids Israel. Å ha bordfellesskap med noen var ensbetydende med å gi aksept. Jesus valgte å se de som trengte å bli sett, og ikke de som mente at de burde bli sett av Jesus. Hvem invitere vi hjem? Viktig å ha vennskap som ser mer enn det ytre. En lyst til å bli mer kjent. Når vi er blitt sett Gud, kan vi se andre.

- Salmen Amazing Grace sier noe fint om dette:

*Amazing grace! How sweet the sound
That saved a wretch like me!
I once was lost, but now am found;
Was blind, but now I see.*

*The Lord has promised good to me,
His Word my hope secures;
He will my Shield and Portion be,
As long as life endures.*

*When we've been there ten thousand years,
Bright shining as the sun,
We've no less days to sing God's praise
Than when we'd first begun.*

Inger Marie Andersen Oppedgård

Daglig leder Lærernes Misjonsforbund (LMF). Tidl. misjonsprest for NMS i Japan.

laermisj@laermisj.no